

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem v právní věci

žalobce: **J. P.**, narozený dne X,
bytem D. 600, P.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**,
sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/264/DS/19 ze dne 31. 1. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/264/DS/19 ze dne 31. 1. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary č. j. 5183/OD-P/18 ze dne 23. 4. 2018 ve znění rozhodnutí č. j. 8418/OD-9/18 ze dne 25. 5. 2018 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha, náklady řízení ve výši 9 800 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary č. j. 5183/OD-P/18 ze dne 23. 4. 2018 byl žalobce shledán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, kterého se dopustil tím, že na pozemní komunikaci I/6 u obce A. H. řídil osobní vozidlo rychlostí nejméně 119 km/h v místě s nejvyšší dovolenou rychlostí 90 km/h. Odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím č. j. KK/264/DS/19 ze dne 31. 1. 2019 zamítl a potvrdil rozhodnutí magistrátu s tím, že skutek byl žalobci bez pochybností prokázán a jeho odvolací námitky neshledal důvodnými.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou ze dne 11. 4. 2019, v níž předně namítal, že údajný přestupek je prekludován, neboť dle úpravy platné v době spáchání přestupku (28. 12. 2016), jej bylo možné projednat nejpozději do dvou let od jeho spáchání. Žalobce dále namítal řadu dalších námitky týkajících se nedostatečného vypořádání jím vznesené námitky podjatosti všech zaměstnanců obou správních orgánů, nedostatečného odůvodnění výměry výše sankce a nesprávného změření vozidla.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s totožnými námitkami se již vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, které by způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost nebo nezákonnost. Se závěry žalobce se neztotožnil a konstatoval, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení jeho práv.
4. Žaloba je důvodná.
5. Dle správního spisu mělo k přestupkovému jednání žalobce dojít dne 28. 12. 2016 (srov. oznámení přestupku sepsaného na místě přestupku dne 28. 12. 2016, úřední záznam z téhož dne a oznámení přestupku ze dne 6. 1. 2017 na č. l. 4–7 správního spisu). K protiprávnímu jednání tedy mělo dojít ještě za účinnosti starého přestupkového zákona č. 200/1990 Sb., který v § 20 odst. 3 větě druhé stanovil, že přestupek nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky. Tato lhůta počala běžet 29. 12. 2016. Za běžných okolností by na věc žalobce dopadala přechodná ustanovení § 112 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle nichž by v případě žalobce došlo k prodloužení lhůty k zániku odpovědnosti za přestupek na tři roky (§ 32 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb.).
6. Nálezem sp. zn. Pl. ÚS 15/19 ze dne 4. 2. 2020 (54/2020 Sb.) však Ústavní soud zrušil větu první odstavce § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., podle níž se *ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí*, neboť došel k závěru, že není v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Listina základních práv a svobod podle výkladu Ústavního soudu do pojmu trestnost zahrnuje i prekluzi odpovědnosti za přestupky. V konečném důsledku to tedy znamená, že pro posouzení je třeba vycházet z úpravy prekluze platné v době spáchání přestupku nebo pozdější úpravy, pokud je pro pachatele výhodnější.
7. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že přestupek žalobce měl být projednán nejpozději do 28. 12. 2018. Ve správní soudnictví je k tomu ustálen názor, že přestupek musí být v prekluzivní lhůtě projednán pravomocně (již rozsudek NSS č. j. 3 As 57/2004-39 ze dne 15. 12. 2005, č. 845/2006 Sb. NSS).
8. Napadené rozhodnutí žalovaného ovšem nabylo právní moci až 18. 2. 2019, tedy po uplynutí zákonné prekluzivní lhůty podle zákona č. 200/1990 Sb. Odpovědnost žalobce za přestupek tak ještě před pravomocným skončením věci zanikla a rozhodnutí žalovaného trpí zásadní vadou řízení.
9. Je však třeba dodat, že žalovaný v otázce prekluze nepochybil, neboť správně vycházel z § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., který byl účinný v době jeho rozhodování. Nezákonnost (neústavnost) jeho rozhodnutí vyplývá pouze z toho, že se Ústavní soud bez

přesvědčivého odůvodnění odchýlil od výkladu čl. 40 odst. 6 Listiny vyjádřeného v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/93 ze dne 21. 12. 1993 (N 1/1 SbNU 1; 14/1994 Sb.) i závěrů přijímaných v zahraniční judikatuře a doktríně (srov. např. Jarass, H. D. Pieroth, B. *Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland*. München: C. H. Beck, 2007, str. 984, i odlišné stanovisko soudů Filipa a Šimíčka k cit. nálezu) a ztotožnil obsah ústavních záruk s obsahem zákonné úpravy trestního práva a náhledem trestní doktríny na to, že zánik odpovědnosti za přestupek je institutem hmotného práva. Tím Ústavní soud nejen ztížil předvídatelnost a rovnost při uplatňování přestupkového práva (srov. odst. 10–12 rozsudku KS v Plzni č. j. 17 A 111/2019-53 ze dne 23. 8. 2019 vydaného ještě před zásahem Ústavního soudu), ale docílil kuriozní situace, kdy prostý zákonodárce může o obsahu ústavně zaručeného práva podle čl. 40 odst. 6 Listiny rozhodovat tím, zda užije hmotněprávního institutu prekluze (její nástup nelze podle Ústavního soudu u již spáchaných přestupků oddalovat), nebo procesního institutu nestíhatelnosti či zániku práva vést trestní řízení (jejich nástup zřejmě lze podle Ústavního soudu u již spáchaných přestupků oddalovat, protože jako procesní instituty nejsou součástí hmotněprávního pojetí trestnosti). To vše přesto, že z hlediska pachatele (jeho „oprávněného očekávání“ či svévole při uplatňování trestněprávní represe) nemá žádný praktický význam, zda již nemůže být stíhán, protože jeho odpovědnost zanikla, nebo protože jeho odpovědnost sice nezanikla, ale nemůže být proti němu vedeno řízení.

10. Jelikož však nelze očekávat opětovnou změnu názoru Ústavního soudu a derogační důvody nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/19 dopadají i na věc žalobce, nemohl soud jinak než shledat námitku prekluze důvodnou. Za toho stavu není třeba vypořádat jakékoliv další námítky, protože to nemůže mít na další řízení před žalovaným vliv.
11. Z uvedeného důvodu soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Dále podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i předcházející rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary č. j. 5183/OD-P/18 ze dne 23. 4. 2018 ve znění rozhodnutí č. j. 8418/OD-9/18 ze dne 25. 5. 2018, neboť žalovaný by nemohl postupovat jinak, než toto rozhodnutí sám zrušit. Zánik odpovědnosti žalobce za přestupek nelze jakkoliv zhojit a řízení je namíste zastavit. Tímto názorem správní orgány v dalším řízení správní orgán vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
12. Žalobce měl ve věci úspěch a náleží mu proto právo na náhradu nákladů řízení vůči procesně neúspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Náhrada nákladů se skládá z odměny za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba jako podání ve věci samé), dvou režijních paušálů po 300 Kč, a zaplacených soudních poplatků za žalobu ve výši 3 000 Kč. Žalovaný je proto povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. září 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.